

РЕШЕНИЕ

№ 7152

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8761** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна на Б. Ц. Х., ЕГН: [ЕГН] срещу Решение № 3389 от 14.07.2023 г. постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 97 състав по НАХД № 4676/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-000457/18.01.2023, издадено от началник сектор Отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

С жалбата се релевират основания за отмяна на решението като постановено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила. Жалбоподателят твърди, че вмененото нарушение не подкрепено от никакви други доказателства, освен констатациите в АУАН, а съдът не е взел предвид обстоятелството, че актосъставителят не е очевиден на произшествието. Посочва, че районният съд не е обсъдил наведените пред него оплаквания, че в случая не се касае за ПТП по смисъла на ЗДвП, поради което неправилно е санкциониран за причиняването на такова. Счита още, че НП е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, което е довело до ограничаване правото му на защита. Моли съда да отмени оспореното решение и потвърденото с него НП.

В проведеното по делото открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се

представлява.

Ответникът – Началник сектор СДВР – отдел „Пътна полиция“ не се явява и не се представлява. Не е изразено становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна, а въззивното решение за правилно.

Административен съд София – град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 09.01.2023 г. около 22.10 часа в [населено място], [улица]Б. Х. управлявал л.а. „М.“, с ДК [рег.номер на МПС] , като се движел от [улица]към бул. „8-ми декември“. В района на номер 1 касаторът поради движение със скорост, несъобразена със състоянието на пътя, който бил мокър и хлъзгав асфалт самокатастрофирал в ляво в бордюр и крайпътни храсти. На място дошли полицейски екип, който извършил оглед на местопроизшествието, били снети обяснения от жалбоподателя, след което бил съставен протокол за ПТП, скица към него и докладна записка от полицейския служител, а на жалбоподателя бил връчен АУАН. Въз основа на този акт е издадено атакуваното НП.

За да потвърди НП, СРС от правна страна не е констатирал съществени процесуални нарушения, приел е за доказана е съставомерността на вмененото нарушение, както и че правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Решението е правилно.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело в т.ч. са приложени относимите писмени доказателства. За да възприеме фактическата обстановка, съдът правилно се е позовал на констатациите в АУАН, доколкото същият има обвързваща съда доказателствена сила, а от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства, които да ги оборват, поради което наведените оплаквания в касационната жалба в тази посока се явяват необосновани. Не са допуснати нарушения на съдопроизводствените правила.

Настоящата касационна инстанция не констатира нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН при издаване на процесното НП, каквото се твърди от касатора. Посочени са всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства в съответствие с установеното по преписката към този момент, а именно, че поради движение със скорост, несъобразена със състоянието на пътя, който към момента на извършване на нарушението бил

мокър и хлъзгав асфалт самокатастрофирал в ляво в бордюр и крайпътни храсти. Посочена е посоката на движение. Не е нарушение по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН непосочването на конкретни стойности на скоростта, с която касаторът е управлявал и скоростта, с която е следвало да управлява. Това е така, тъй като съставомерността на деянието не е обвързана от конкретно установена скорост, достатъчно е, както е в случая, вследствие на движението с тази скорост да е възникнало ПТП, за да се приеме, че същата се явява несъобразена със състоянието на пътя. НП съдържа фактическо описание на конкретното проявление на деянието в обективната действителност и не може да се приеме, че така описано е поставило в невъзможност касатора да разбере в какво се изразява неправомерното деяние.

С разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП се вменява на водачите да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват и да се съобразяват с атмосферните условия, релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко препятствие. Обстоятелството, че е допуснат удар в бордюр, означава невъзможност за контрол върху собственото си МПС. Деянието е извършено виновно от нарушителя. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението.

Ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП изисква деецът да е причинил ПТП поради движение с несъобразена скорост. За съставомерността на нарушението по чл. 179, ал. 2 ЗДвП е достатъчно да са причинени материални щети, каквито в случая са налице, за да има ПТП, съгласно дефиницията в § 6, т. 30 ДР на ЗДвП. Без значение за съставомерността на нарушението е наличието на други участници в движението, създадена ли е или не опасност за тях, както и че от ПТП не са причинени щети, извън тези на автомобила на касатора.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е правилно, постановено при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед липсата на направено от ответника по касация искане за присъждане на направените по делото разноски, съдът не дължи произнасяне в тази посока.

Воден от горното, Административен съд - София град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3389 от 14.07.2023 г. постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав по НАХД № 4676/2023 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

